

ارتباط کیفیت زندگی با شدت تنیدگی در بیماران تحت همودیالیز

ویدا شفیع پور^{*} MSc، هدایت جعفری^۱ MSc، لیلا شفیع پور^۲ MD

چکیده

اهداف. بیماران همودیالیزی طی زندگی با عوامل تنیدگی بسیار زیادی مواجه هستند که می‌توانند با کیفیت زندگی آنان مرتبط باشند. لذا، مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط کیفیت زندگی با شدت تنیدگی در بیماران تحت همودیالیز انجام شد.

مواد و روش‌ها. این مطالعه توصیفی همبستگی روی ۱۰۰ بیمار همودیالیزی (۵۳ مرد و ۴۷ زن) در دو مرکز دیالیز شهرستان ساری به‌روش سرشماری در سال ۱۳۸۷ انجام شد. داده‌ها در طول مدت سه‌ماه به‌وسیله سه پرسش‌نامه (خصوصیات فردی، کیفیت زندگی SF-36 و شدت تنیدگی بالدری) جمع‌آوری شد. ابتدا کیفیت زندگی و سپس شدت تنیدگی بیماران تحت همودیالیز بررسی و متغیرهای آن توصیف شد. سپس، ارتباط میان آنها به‌وسیله روش‌های آماری تعیین گردید.

یافته‌ها. ۴۲٪ بیمارانی که کیفیت زندگی آنان تا حدی مطلوب بود، از شدت تنیدگی متوسطی برخوردار بودند. همچنین، ضریب همبستگی پیرسون، بین کیفیت زندگی و شدت تنیدگی رابطه خطی معنی‌دار و معکوسی نشان داد ($r = -0/802$)؛ یعنی با افزایش تنیدگی، کیفیت زندگی کاهش یافت ($p < 0/001$). همچنین، ضریب همبستگی پیرسون، بین دفعات انجام همودیالیز در هفته با سابقه دیالیز، همبستگی مثبتی نشان داد ($p = 0/001$). ۶۹٪ افراد، بین یک تا ۵ سال سابقه دیالیز داشتند و ۷۴٪ آنان در شیفت صبح و سه‌بار در هفته دیالیز می‌شدند.

نتیجه‌گیری. با افزایش شدت تنیدگی، کیفیت زندگی بیماران تحت همودیالیز کاهش می‌یابد. لذا، پرستاران و دیگر اعضای تیم درمان باید با شناخت و کاهش عوامل تنیدگی‌زا، بیماران دیالیزی را در بهبود کیفیت زندگی یاری نمایند.

کلیدواژه‌ها: همودیالیز، تنیدگی، کیفیت زندگی